

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Dominicvs Zvcchinettvs Presbyter Novariensis Pio Lectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](#)

DOMINICVS
ZVCCHINETTVS
PRESBYTER NOVARIENSIS

Pio Lectori.

MEdiolanensis Provinciae constitutiones, atque decreta omnia, quae Carolus Borromaeus Cardinalis & Mediolanensis Archiepiscopus, vir omni sanctitatis, ac pastoralis vigilantiae laude cumulatus, Synodis sex provincialibus Mediolani habitis ab anno Millesimo, Quingen-
tesimo, Sexagesimo quinto, usque ad annum Millesimum, Quin-
gentesimum, Octuagesimum secundum, Pio III L. Pio V. & Gre-
gorio XIII. Summis Pontificibus, confecit, atque edidit, toto hoc
volumine, libris sex distincto, comprehendendi: à quibus nihil detra-
ctum est, nihil immutatum, nihil additum: ea vero adiuncta,
quæ ab ipsis decretis pendent; quænè ad perfectam eorum cogni-
tionem, executionemque pertinent. Cùm enim ipsis conciliorum
decretis omnibus legendis aliquam dedisset operam, quantum
michi per alias occupationes licuit, in eisque magnam, multipli-
cemque doctrinam, ac disciplinam unicuique ecclesiastico gradu*i*,
& laicali etiam ordini optimè informando accommodatam, eamq;
diuersis titulis ita dispersam deprehendissem, ut multi ab ipsis
decretorum lectione, & studio, uarietate ipsa facillime auocari
possent: pro ea, quæ omnibus inesse debet de rebus publicis bene
merendi uoluntas, & in publicæ materia elaborandi potestas, mi-
hi aliquando in mentem uenit, decreta ipsa omnia Concilijs pro-
vincialibus dispersa, ita coacta disponere, ut quicquid dispersum
uni potissimum materia, tituloque congrueret, id totum uno in
loco, unoque in titulo distinctè reponerem, & collocarem, nè illius
inueniendi causa, omnes decretorum ipsorum libros euoluere, lon-
giusque euagari, & quasi peregrinari animo, ac mente necesse es-
set. quod aggredi quidem principio minimè sum ausus, tūm quod

* 4 sperarem

sperarem Cardinalem ipsum pastorem vigilansim id factum
rum, ut decreto concilij sexti pollicitus fuerat, (quod sane prae-
stisset, si diuturnior illius uita fuisset,) tum quod tanto oneri
vires meas, meamque industriam imparem agnoscere. Ve-
rū, cū neque ipsum Cardinalem, neque alios uiderem id ef-
ficiisse, uixque ulla provincialium decretorum exempla essent re-
liqua; que tamen magno animi desiderio etiam ab exteris disci-
plinae Christianae cultoribus expeterentur; hortantibus etiam
amicis nonnullis, negotium suscepit, demumque iudicio, ac potius
iussu Reuerendissimi D. D. Caroli à Basilica Petri, Episcopi No-
uariensis, mei Praefulsi, adductus, qui commodum eiusmodi, auxi-
liumque sue Diæcesi ad discipline Christianæ instaurationem
quam primum afferri uolebat, ad exitum perduxit.

In hoc opere illud à me potissimum obseruatum fuit, ut ymet
tituli retinerentur, qui in primo concilio inscripti fuere, yisque
deficientibus, alijs aliorum in sequentium conciliorum adderentur,
ad eosque materie reducerentur. Ex quorum sānd titulorum
materia, cū illa aliquot in locis multiplex, diuersa sit, aliqui
alijs tituli acuti, alijs uero noui concepti fuere, prout rerum ordo
expostulabat, quo facilius conciliares omnes materie distincte,
explicatae reperirentur: quod, ut exemplo planum faciam;
Primi Concilij titulus, cū solummodo esset: De professione fidei,
& eius tuende cura, uel ut in alijs concilijs. Quæ ad fidem tuen-
dam, uel quæ ad fidei tuende studium pertinent, ex ijs, quæ illo
uno titulo continerentur, subsequentia capita deprompsimus: De
Hæreticis, Hæresiuè nomine suscepitis: De sanctæ Inquisitionis
officio: De Cingaris: De Editione, & usu sacrorum librorum,
ac Indice librorum prohibitorum: De Impressoribus, & Biblio-
polis: De Ludimagiistris: De sacramento quoque Eucharistie
titulus unicus, in hos etiam titulos plures, non ab re partitus fuit:
Videlicet de custodia sanctæ Eucharistie: De sancta Eucharistie
in Ecclesia administratione: De sancta Eucharistia ad agrotos
deferenda. De sanctissimo Sacramento proceſſionaliter defe-
rendo: De Oratione quadraginta horarum: De Vatis, instru-
mentisque ad sacre Eucharistie, tum asseruande, & ministran-
de, tum deferande, & exponande usum opportunis. Nam &
Libellum

Libellum instructionis Fabrice, & supellectilis Ecclesiae disper-
titum suis titulis, locisque ad maiorem utilitatem, commodita-
temque inserui, diuerso tamen caractere imprimendum. Pre-
tereā ubi decreta aliqua ad rem plurium titulorum facere uide-
bantur, eorum in ipsorum omnium argumentis mentionem ha-
bui, cum citatione locorum, capitumue, ubi integra decreta repe-
riri poterunt. quod si alicubi forte omissum fuerit, copiosissi-
mi indicis beneficio, quem opere adiunxi, facilime suo quidque
loco reperiatur. imò nē Lectorem tederet, decreta ipsa pluries
citata requirere; illa aliquando dedita opera integra in pluribus
titulis reposui. Titulis autem singulis, instructionem quoque
Ecclesiae fabricae comprehendens pro materia conciliaris ratione
adiunctam; argumenta, summarie totam tituli materiam
complectentia, præposita fuere; adiunctis numeris decreta sin-
gula, ac instructionis capita indicantibus. Demùm constitutio-
nes Pontificiae, post singula decretorum prouincialium volumina
olim impressæ; quoniam in ipsis decretis citatae sunt, uel ad eo-
rum maiorem declarationem, auctoritatemu pertinet, operi
adiunctæ sunt. Que res multo tempore, maximoque labore ab-
soluta, si erit eiusmodi, que alicuius expectationi minimè satis-
faciat, is rem uniuersam occupationum angustijs, & rerum im-
plicatione, ac multitudine metiatur: atque omnia, ut arbitror,
equi, bonique consulet; donec opus iterum fortasse Deo bene in-
uante perfectius à nobis edatur, aut uero id efficiat aliis, cu-
iuis labore nos cum alijs perfruentes laudare, gratiasque age-
re possumus.